

TEREMTÉS – 4. Az édenkerti bukás

Horváth Sándorné Éva tanításvázlata

Nyim, 2017. 02. 24.

Az ajkak gyümölcse

Isten az embert ártatlanságban teremtette, és az általa létrehozott Édenkertbe helyezte be.

1Mózes 2,8.

8. És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, akit formált.

Az Éden szó a héberben gyönyörűséget és örömet jelent. Ádám bármikor odajárulhatott az élet fájához, amely bölcsességet adott neki és megadta a szükségleteit. Ádám kezdetben ugyanazon a hitszinten működött, mint Isten, így megkapta a jónak a tudását, és annak a működtetését. Ezzel a tudással mégis ellenszegült Istennek, és behódolt a sátánnak.

Amikor Ádám evett a bűn gyümölcséből, ezzel a tökéletes út helyett a gonoszság útját választotta. Miután evett a jó és a gonosz tudásának fájáról, akkor megszerezte azt a tudást is, hogyan tud gonoszságot is létrehozni a szavaival. Amikor Ádám behódolt a sátánnak, akkor elveszítette a nyelve feletti uralmát, ezért innentől kezdve nem mindig használta jóra a szavait. Ádám képtelen volt megfékezni a nyelvét, ami rossz irányba vitte az életét.

Jakab 3,6. 8.

6. A nyelv is tűz, a gonoszsnak összessége. Olyan a nyelv a mi tagjaink között, hogy megszeplősíti az egész testet, és lángba borítja életünk folyását, miközben maga is lángba borul a gyehenna [pokol] tüzeitől.

8. De a nyelvet senki sem képes megszelídíteni az emberek közül; fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes.

Miután Ádám evett a tiltott gyümölcsből, akkor a nyelvét a pokol lángra gyújtotta.

Ádámnak a hittel kimondott szavaival kellett ellenőrzése és uralma alatt tartania a földet. Isten az embert nem semmittevésre rendelte, hanem arra, hogy könnyed munkával művelje a Kertet, és úgy éljen, hogy szellemét, lelkét és testét alávesse Istenének. Az ember parancsot kapott Istentől arra, hogy népesítse be a földet, uralkodjon az állatokon, művelje és ápolja a Kertet. Isten így jogosította fel Ádámot: Te uralkodj a föld felett; vesd uralmad alá, őrizd a Kertet, vigyázz rá, és véd meg minden betolakodótól (sátántól). Ez egy parancs volt, nem csak egy javaslat. Ádám ennek ellenére szándékosan ellenszegült Isten parancsának.

A Kert minden fájának gyümölcséből ehetek, kivéve egyet, amelyet Isten az ember engedelmisségének a próbaköveként rendelt. (1Móz. 2,16-17) Ádám egy próba alá lett vetve, és ha teljes *engedelmességben* maradt volna, akkor az tartós boldogságot és halhatatlanságot biztosított volna az emberiség számára. De az *engedetlenség* következménye a bukás lett, amelytől Isten nyomatékosan óvta az embert. Aki engedetlen Istennel szemben, az ajtót nyit az ördögnek, de az Istennek való engedelmisség egy szent védelmet biztosít.

A Biblia kijelenti, hogy Éva lett becsapva és nem Ádám.

1Timótheus 2,13-14.

13. Mert Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva.

14. És nem Ádám csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett:

Éva azért lett becsapva, mert Ádám nem töltötte be a vezetői szerepét, ugyanis nem azt tette, amit Isten parancsolt neki. Ha Ádám használta volna a hatalmát, akkor elkerülhető lett volna a bukás.

Engedetlenség – Becsapás

Először az engedetlenség történt meg, majd ezt követte a becsapás. Ádám engedetlensége tette lehetővé Éva megkísértését. A bűnbeesés után Isten azonnal közbelépett.

1Mózes 3,22-24.

22. És monda az Úr Isten: Ímé, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen:

23. Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

24. És kiüzé az embert, és odahelyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a kerubokat és a villogó pallas lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.

Isten tehát azt mondta: Távolítsuk el a Kertből az embert, nehogy a bukás után is hozzáférhessen az élet fájához, és a bűnös (elveszett) állapotában örök élete legyen. Istennek ebben a rendelkezésében megláthatjuk a bölcsességét és az irgalmát. Isten a kegyelmét mutatta ki azzal, hogy az első bűnbe esett emberpárt állatok bőrébe öltöztette. (1Móz. 3,21) Ez volt az első bűnt elfedező véraldozat, amit említ a Biblia.

Azután Isten kiküldte Ádámot és Évát az Édenből, az áldásokkal teli szép helyről. Kérubok és villogó pallos lángja őrizték az élet fájához vezető utat, hogy ne ehessenek róla, és nehogy örökké éljenek az elbukott állapotukban.

Mi történt volna akkor, ha Ádám a bűnbeesése után eszik az élet fájáról?

1.) Ha a bűnbeesés után evett volna az *élet fájáról*, akkor a *teste* az átok hatásaként folyamatos szenvedésnek lett volna kitéve. (Például, ha romlott gyümölcsöt tesznek el befőttnek, akkor az vég nélkül romlott lesz.) Ha az ember evett volna az élet fájáról, miután bűnbe esett, akkor örökké élt volna a szellemi halál állapotában. Ha az ember elveszett állapotában nyerte volna el az örök életet, akkor egy halálos betegségben, kízó fájdalmak közepette sem lett volna képes meghalni, bármennyire is kívánta volna a halált. Amikor Ádám meghajolt a sátánnak, onnantól kezdve lépett működésbe az átok, ami a betegség, a problémák, a tragédiák és a katasztrófák.

2.) Ha az embereknek *elveszett állapotában* örök élete lenne, akkor közülük minden gonosz és bűnöző ember is örökké élne, ezért így a föld maga lenne a pokol. Isten úgy teremtette az embert, hogy szabad akarata legyen, és szabadon dönthesse, ami egy kockázatot rejt magában. A kísértő hatalmának határai vannak, a sátán kísérthet, de Isten parancsának megszegését nem képes kikényszeríteni.

Éva a saját szabad akaratából szakított és evett a tiltott gyümölcsből. Ádám követte a példáját, ő is ugyanúgy bűnbe esett, és viselnie kellett annak súlyos következményeit. Ha Ádám csak az élet fájáról evett volna, akkor *halhatatlan* marad, de e helyett úgy döntött, hogy a tiltott fáról eszik és ezzel *halandóvá* vált. A bűn következménye a halál, ebből az következik, ha nem lenne bűn, akkor nem lenne halál sem. (Róm. 6,23)

Az emberiség érdekében lett kiűzve Ádám az Édenből

Azon a napon, amelyen vétkeztek, a szellemi majd a testi halál állapotába kerültek. Nagy különbség van a szellemi halál és a fizikai halál között. Amikor Ádám evett a *tudás fájáról*, akkor elvesztette a szellemi közösséget Istennel, ami a szellemi halálát eredményezte. Ettől kezdve a testnek is el kellett szenvednie a halált. Ádámnak és leszármazottjainak semmilyen módja nem lett volna arra, hogy ebből a bukott állapotából önmagát megváltsa, ezért kellett Jézusnak megváltóként eljönnie.

A sátánnak semmi hatalma nem volt a földön, amíg hozzá nem férközött az ember birtokában levő isteni erőhöz és hatalomhoz. Ádám ezt az Istentől kapott, föld feletti hatalmát adta át a sátánnak. A sátán meg akarta szerezni az élet fáját az emberen keresztül. Miért nem a sátán ment oda az élet fájához és miért nem ő maga szakította le a gyümölcsöt? A sátán ezt nem tehette meg, mert ő csak egy olyan gonosz szellem, akinek nincs teste (ezért nincs keze), és törvényes hatalma sincs a földön.

A földön *törvényes hatalma* csak annak van, aki testben született meg, tehát az újjászületett ember ma is képes uralkodni a sötétség erői felett. A sátán a kígyó testét használva férközött hozzá az ember föld feletti hatalmához. A kígyón keresztül kísértette meg Évát és vette rá Ádámot, hogy felségárulást kövessen el.

A sátán a bukás után csak az emberen keresztül tudott volna hozzájutni az élet fájához, és ha ez sikerült volna neki, akkor a sátán is részese lett volna az örök életnek. Mindahhoz, amihez Ádám fizikálisan hozzáfért, ahhoz a sátán is hozzájuthatott volna. De Isten ezt nem engedte meg, ezért az emberpárt eltávolította a Kertből, hogy ezt megakadályozza.

A sátán nem férközhetett oda az élet fájához, mert Istennek más terve volt. Amikor Ádám tétet hajtott a törvénytelen szellemnek (sátánnak), akkor ezzel beengedte a földre az átkot, amelynek része a halál és a pusztulás lett. Az ember bűnbeesés miatt Isten azonnal ítéletet hozott. Az események sorrendjében történt az ítélet, ami a kígyónál kezdődött, majd az asszony, a férfi és a föld következett.

Átok a kígyón

Elsőként nézzük meg a kígyóra eső ítéletet.

1Mózes 3,14.

14. És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon járj, és port egyél életed minden napjaiban.

Nyilvánvaló, hogy az átok előtt a kígyó nem a hasán csúszott. De mivel a kígyó testét használta a sátán, ezért átok szállt rá és azóta a földön kell csúsznia.

1Mózes 3,15.

15. És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között: Ő neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.

Az Ige arra mutat rá, hogy a kígyó (sátán) követői és Jézus hívei között állandó ellenségeskedés lesz. Isten ebben a versben az „asszony magvát” említi, aki Jézus. Isten itt valójában azt mondta a kígyónak: Jézus neked a fejedre fog taposni, ami a kereszten bevégzett megváltást és a sátán feletti győzelmet jelenti.

Átok az asszonyon

Másodikként nézzük meg az asszonyra eső ítéletet.

1Mózes 3,16.

16. Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik terajtad.

Vannak, akik úgy gondolják, hogy a nőknek az átok miatt kell gyermekeket szülni. Isten azonban ezt már előzőleg megmondta Ádámnak és Évának, hogy szaporodjanak és sokasodjanak és töltsék be a földet. Tehát a gyermekszülés nem az átok része. Abban az időben az asszonyra vonatkozó egyik átok a gyermekszülés fájdalmaira vonatkozott. A másik átok az, hogy a férj sok esetben leuralja a feleségét, ami nem igei cselekedet.

Átok Ádámon és a földön

A harmadik és a negyedik ítélet a férfira és a földre eső rész.

1Mózes 3,17-19/a.

17. Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld temiattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban.

18. Tövist és bogánckórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét.

19/a. Arcod verítékével egyed a te kenyeredet...

Az átok *emberre* eső része az, hogy a bukástól kezdve nehéz munkával kell megküzdenie a megélhetésért. A bukással a *föld* is átok alá került, amelynek része a tövis, a bogáncs és gyomnövények. A tövis a teljes átok jelképe, amit Jézusnak kellett értünk elhordoznia. Az emberek, akik keresztre feszítették Jézust, töviskoronát tettek a fejére.

A megváltás előképe

Isten a büntetés mellé odahelyezte a kegyelmet, ami egy csodálatos ígéret volt a Szabadítóról, aki megváltja majd az embereket a bűn átkától és annak örök következményeitől és ezzel visszaállítja az embert az eredeti pozíciójába. Isten megígérte az asszony Magvát (Jézust), aki a kígyónak (sátánnak) a fejére fog taposni és legyőzi az örök ellenséget, a sátánt. (1Móz. 3,15)

A prófécia megjövendölte azt is, hogy ebben a világban az egymással szemben álló utódok, a kígyó követői és a Megváltó követői között állandó ellenségeskedés lesz. Ez egy állandó harcot jelent ebben a világban a gonosz és a hívő emberek között. Jézus az ellenség hatalmát teljesen megsemmisíti a megváltás során.

Kolosse 2,15.

15. [Krisztus] Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megsegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Isten a megváltás során a szellemi világ fejedelmeit és uralkodóit Krisztus közreműködésével megfosztotta a hatalmuktól, és diadalmenetében közszemlére tette őket, mint győztes hadvezér a foglyait.

